

Addit. ad Covarruvias

l. fin. in fine, tit. 9. part 7. ut constat ex traditis per Guttierr. n. 14. nam dicere intelligendum est Consulti responsum, ubi sine animo injuriandi criminis objiciuntur; quae sciri publice refert; non potest sustineri; quandoquidem ibi de actione injuriarum danda tractatur, atque ideo supponendum est, animum fuisse injuriandi, absque quo illa actione nemo tenetur, l. si non convitum s. ubi notant omnes. C. eod.

44 Menoch. dict. conf. 1197. in princip. Ant. Gom. dict. cap. 6. n. 2. Pacian. d. c. 59. n. 51. Guttierr. supr. n. 7. Azeved. n. 19. Sic responder Fachin. supr. vers. verum istis. Ernon est attendendum, quod ex tali impunitate ansa peccandi praeberetur, revelando criminis occulta proximi: quoniam ob bonum publicum, quod in detectione, ac coercitionem criminis minimum versatur, l. congruit. 13. ff. de offic. Praef. l. si ita vulnerans. 52. ff. ad l. Aquil. peccatum illud tolerabatur, sicuti alia nec paucia ex eadem causa distinguitur, ut continuatio usucaptionis, non obstante mala fide superveniente possessorum; l. unic. S. cum autem. C. de usucap. transform. l. bona fidei 48. S. 1. ff. de acq. rer. dom. ubi notatur: & laesio intra dimidiam justi pretii, l. 2. C. de rescind. vend. & licet primum iure Canonico sit correctum; secundum observatur, ut ex cap. cum delicti 3. & cap. causa 6. de empt. colligunt. DD.

46 Opinio tamen D. Covarruv. & praxis bene defendit à Guttierr. n. 15. 16. tanquam magis conveniens moribus, ac pietati Christianae, ne intuitu impunitatis homines facilè labantur ad aliena delicta manifestanda; quod valde gravis culpa reputatur, ut advertunt Theologi; ex quo etiā maxima frequenter oriuntur scandala: & iniuriae; qua propter expedit in hujusmodi injurya impunita relinquantur, sed supplicium erit temperare adhibendum, ut monet D. Covarr. infra, vers. Octavo mibi, & sentit Azeved. n. 217.

Ad Num. 7.

Vers. Primum injuriarum.

Consentient Guttierr. n. 18. & alii laudati supr. n. 42. in fine. Quid si injurya lacescit crimen in continentia, vel defectum objecit, communior resolutio est, quod ille mitius plectatur, de quo latè idem Guttierr. q. 128. Pacian. sup. à n. 45. Farinac. d. q. 105. n. 306. cum seq. Sed si verba injuria referat ad propriam famam defensionem duntaxat, non ad injuriam alterius, nulla poena est dignus; Pacian. d. lib. 1. c. 59. n. 51. Cyr. controv. 126. n. 35. Menoch. conf. 107. n. 42. Nam & in foro animæ, licet vera, & si occulta sint, criminis injurianti objicere, ut proper infamia, ei audientes nullam fidem adhibeant, quando aliter qui proprium honorem illibatum servare nequit: Dian. dict. part. 5. tit. 13. resol. 26. Mendoza. 2.2. disp. 70. s. dict. 14. à S. 117. Ubi autem non constat, quis provocaverit, & quis fuerit provocatus, utrinque actio compensatione tollitur; l. scientiam 51 46. S. si cum stramenta, ff. ad leg. Aquil. Roman. in. l. cum mulier. n. 64. col. 17. ff. solut. matrim. Guttierr. d. q. 12. n. 24. Pacian. n. 45. Fiscus tamen ab utroque poenam extorquet, Pacian. ibidem vers. At respectu.

Vers. Secundo, eadem ratione.

52 De poena edentis; aut manifestantis famosum libellum, consule Ant. Gom. d. c. 2. n. 1. Bonac. oper. mor. tom. 2. tract. de restit. disp. 2. q. 4. punct. 9. n. 9. Rævard. ad leg. duodec. tabul. c. 25. Plaza. d. c. 1. n. 5. & c. 3. per totum. Pichard. in d. S. injuria. à n. 20. & in manduc. ad prax. p. 3. S. 4. n. 72. Farinac. d. q. 105. à n. 421. & conf. 30. totum. Pradill. de leg. pénali. p. 1. c. 42.

Escob. de puritat. sanguin. part. 2. q. 2. Guttierr. d. q. 123. n. 28. & q. 141. per totam. Et poenam arbitriam esse, docent Farinac. Pichard. & alii. Nec

distinguitur, an verum; vel fallum scribatur, l. 53 3. tit. 9. part. 7. Guttierr. dict. n. 28. Ant. Gom. supr. Farinac. n. 44. Plaza. supr. & alii communiter. Quod ita verum est, ut procedi non possit ad inquisitionem super delictis in libello expressis, nisi aliquae fama suboriatur, cap. inquisitionis 21. S. 3. de accusationibus, Greg. Lop. in d. l. 3. gloss. 5. Ceval. tom. 2. q. 821. à n. 26. Simanc. de Catholic. instit. c. 44. n. 10.

Vers. Tertium, ex his.

Sequuntur Guttierr. n. 29. Plaza supr. c. 1. n. 4. 54 in 3. conclus. Ceval. d. q. 323. Salced. in addit. ad Bern. Diaz. dict. reg. 784. vers. Secundò ex his, Farinac. q. 105. n. 239. Imò acerbius est plebendus exprobrens crimen injuriandi animo in judicio, quam si extra illum objiceret Tusch. lit. I. concl. 153. n. 3. Ancharran. conf. 325. n. 3. atrox injuria 48. S. 1. ff. de acq. rer. dom. ubi notatur: & laesio intra dimidiam justi pretii, l. 2. C. de rescind. vend. & licet primum iure Canonico sit correctum; secundum observatur, ut ex cap. cum delicti 3. & cap. causa 6. de empt. colligunt. DD.

Vers. quartum optimè.

Ira Guttierr. ubi proximè, vers. Idem erit Gratian. 55 disceptat. tom. 1. c. 18. n. 12. Tuch. lit. I. concl. 160. n. 3. Oldrad. conf. 53. in princip.

Vers. Quintum, palam est.

Cum in dubio animus injuriandi presumendum 56 non sit, Menoch. cum multis d. conf. 1197. n. 13. Tuch. n. 5. Curman. conf. 74. dolus enim ad injuriam desideratur, Gratian. d. c. 81. n. 13. Tuch. lit. I. conf. 159. n. 21. Menoch. conf. 1197. n. 19 qui nunquam praefumitur ubi alia conjectura capi potest, Menoch. de presumpt. lib. 3. praef. 3. n. 14. l. dolum. C. de dol. verba injuriosa in judicio prolati, si apta sint, potius ad cause defensionem quam ad injuriandum dicta censi debent, nisi aliud appareat manifeste; Guttierr. n. 20. 21. 39. Ceval. dict. q. 323. atque ita non puniuntur Tusch. n. 13. 16. Bos. tit. de injur. n. 21. Quod si non probetur crimen obiectum, obiciens tenetur; nisi protestatione, vel alia justa causa excusat, Tusch. n. 4. & conc. 160. n. 6. Clar. lib. 5. S. fin. q. 55. n. 4. Gratian. n. 9. Paz. in praxi tom. 1. temp. 9. n. 22.

Vers. Sextum, juris est.

Guttierr. n. 22. Perez in rubric. tit. 9. lib. 8. Ordinam pag. 216. col. 2. Probabile tamen est, detegere 57 uni, vel duobus viris honestis sine pravo animo crimen alienum occultum, si certò sciat deductor, eos revelatores non esse secretum, etiam absque justa causa utilitatis publicæ, vel privatæ, non esse peccatum lethale Cajetan. 2. q. 62. art. 2. Tanner. ibi, disp. 4. q. 8. dub. 7. n. 138. Dian. p. 3. tract. 5. resol. 33. & p. 2. tract. 17. resol. 22. Reginald. in prax. for. pénitent. lib. 24. n. 75. & fateretur Bonac. 59 quamvis aliud teneat supr. dict. q. 4. punct. 3. n. 2. Qui bona fide manifestat alterius delictum occultum, quia putavit publicum, vel non advertit ad culpam, aut ex alia causa, quamvis non peccet, nihilominus ad restitutionem famæ, si sine proprio detrimento possit, tenetur; Sanch. in decalog. lib. 3. c. 6. n. 28. Bocan. de just. & jur. in quæst. 72. D. Thom. q. 24. n. 1. 2. Lug. eodem tract. tom. 1. dis. 15. n. 2. cum sequentibus, Molin. tom. 5. dis. put.

Variar. Resolut. Lib. I. Cap. XI.

n. 3. Lef. lib. 2. cap. 11. disput. 22. Bonac. dict. q. 4. punct. 6. n. 10. 11.

60 Est sententia plenum Theologorum, posse eum, qui infamavit proximum per detectionem veri criminis occulti, se mentitum fuisse asseverare absque aliqua culpa, sine mendacio per abstractionem, intelligendo scilicet de mendacio pratico, quod est omnes opus rationi dissuum. Salon. 1. 2. q. 62. artic. 2. controversial. 11. conclus. 4. ad finem. Bañez. lib. dub. 8. Petr. de Ledes. in Summ. tom. 2. tract. 2. cap. 7. conclus. 3. Henr. lib. 5. de pénit. cap. 12. n. 6. Lef. dict. c. 11. dub. 3. nu. 110. Navarr. lib. 2. de restitu. cap. 4. in nova edit. part. 3. dub. 5. n. 242. cum sequentibus, Sayrus in clavi Regia. lib. 11. cap. 4. nu. 27. & alii, quos assert & sequitur Sanch. ubi proximè, de quo Guttierr. quæst. 124. cui contrarium placet, & hanc sententiam pro viribus impugnat d. nu. 14. idem tenet Bonac. cum aliis punct. 15. n. 2. Sed à prima opinione recedendum non est.

Vers. Septimum apparat.

61 Guttierr. dict. q. 123. nu. 23. cum seqq. nam obligatio ad restituendum non oritur ex prava intentione, sed ex actu externo injusto, de quo D. Covarr. in regula, peccatum, p. 2. S. 7. n. 8. conclus. 2. 3. Sanch. conf. moral. lib. 2. cap. 1. dub. 49. n. 6. Lug. de just. & jur. tom. 1. disput. 8. flet. 6. nu. 79. & per totam, hoc latè examinat; & inde est, absque peccato insurgat restituendi obligatio, ut di- xi supr. nu. 59.

Vers. Octavo, mihi probabile.

62 Qui verum defectum ex contentis in dict. l. 2. ad injuriam dixit, canere palinodium non debet; Olan. in antinom. jur. lit. L. à n. 4. Plaz. dict. cap. 1. n. 6. Aviles in d. proem. n. 20. Parlador. n. 33. Salced. in dict. reg. 784. illat. 5. Humad. in d. 25. gloss. 1. tit. 18. part. 2. Azeved. in d. l. 2. Recopil. nu. 205. cum seqq. Guttierr. n. 27. Quamvis Greg. Lop. in dict. l. 1. gloss. 7. post medium, tit. 9. part. 7. sentiat, teneri ad palinodium canendum leo modo, quo absque mendacio possit veluti afferendo, se male dixisse; vel quod in justè diffamaverit. Dubitatur autem, num sit admittendus ad probandum adulterium, qui virum cornutum, aut uxorem meretrices appellavit? quam quæstionem moverit Gregor. Lop. in dict. l. 25. gloss. magna, & cotandum relinquat responsum; sed Guttierr. quæst. 125. affirmativè resolvit, carù tamē agendum, nu. 3. admonet; pro personarum qualitate, ob periculum mulieris, & adulteri. Negat Azeved. n. 45. nisi vir contentiat adulterio.

Ad Num. 8.

Quod injurya verbalis si gravis sit, illata donatori, sufficiat ad revocationem donationis, probant l. 10. tit. 4. part. 6. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 4. num. 14. Hermofill. in d. l. 10. gloss. 2. nu. 1. Guttierr. conf. 24. n. 2. Molin. de just. & jur. disp. 281. nu. 2. Azor. in flet. moral. p. 3. lib. 11. de donat. q. 2. vers. Prima causa, Donell. lib. 14. commentar. c. 27. ubi Iliger. lit. A. Borell. in summ. decision. tit. 12. lib. 3. n. 6. Idem erit si talis injurya nutu, vel signis irrogetur, quod fieri potest; Azeved. in d. l. 2. nu. 79. 81. Bellovif. in prax. cap. 3. verb. Animo injuriandi, nu. 34. Guttierr. quæst. 141. nu. 26. Farinac. d. quæst. 105. nu. 469. Quæ verò gravis, sive arrox injurya sit, Iudicis arbitrio relinquatur; personarum qualitate, & circumstantiis consideratis, juxta l. 20. tit. 9. p. 7. Menoc. de arbitrar. cas. 263. nu. 2. Conrad. Laudens. in tract.

8. duelli, conclus. 7. nu. 16. Clar. lib. 5. receptar. sentent. S. injurya, à n. 1. ubi Bajard. Molin. disp. 176. nu. 2. & d. disp. 281. n. 2. Ant. Gom. dict. lib. 3. capit. 6. Hermof. ubi proximè.

Vers. Decimò, multò difficilius.

Donatio ex causa ingratitudinis potest revocari 66.

si donarius accusaverit donato, è de crimine etiam verò; quo probato, veniret imponenda pena mortis, membris alicuius mutilationis, infamiae, vel amissionis majoris bonorum partis. Idem juris est, si sponte testimonium dixerit, si delator, Advocatus; aut provocator in hujusmodi causis fuerit, & si; cum judex fuisse, per injuriam grave nocumentum donatori intulerit. Excusatur autem si accusatione instituerit, quam nefas eset omittere, ut in crimine heres, & similibus, & quando aliquod ex prædictis muneribus in donatorem coactus exerceret; aut si suam, suorumve injuriam prosequatur, quoniam donatio minime revocationi subjacebit; excepto Iudice perperam judicante, in quo huic distinctione non est locus: faciunt ad prædicta, l. P. a. tor. d. xit. 1. §. præterea, ff. de injur. l. si adulterium. 38. §. liberto, ff. ad l. l. de adulter. de quibus consulendi sunt, Molin. dict. disp. 281. n. 2. Farin. in fragment. lit. F. n. 57. Osualdi. Doneli. ubi supr. lit. C. Borell. in summ. decis. tit. 12. lib. 3. n. 6. Palac. Rub. in rubric. de donar. S. 78. n. 23. latè Hermof. apud quem multi in d. l. 10. gloss. 2. n. 3. cum sequentibus.

Illa verò revocatio donationis ob ingratitudinem 67 ex præfatis; vel alia causa, procedit, nili donatio remuneratoria fuerit; l. si pater. 35. §. 1. & ibi gloss. verb. Irrevocabilis, ff. de donat. Iaf. in l. si non forte, §. libertus, n. 8. ff. de condit. indeb. Duennas, in reg. 224. limit. 4. Guttierr. dict. conf. 24. n. 25. Baéza, de inop. debitore, cap. 20. n. 6. Menoch. conf. 1007. n. 70. 71. Molin. de primog. ib. 4. cap. 11. n. 45. Tusch. lit. D. conclus. 711. n. 33. Gregor. Lop. in dict. l. 10. gloss. 1. Garc. de donat. remunerator. num. 9. Mant. c. de tacit. comment. lib. 13. tit. 15. num. 3. Marta decis. 215. n. 28. Iul. Claf. sup. lib. 4. §. donatio, quæst. 21. nu. 4. Hermof. in dict. l. 10. gloss. nu. 1.

Similiter non revocabilis ingratitudine donationis 68 facta ob causam, velut ad contrahendum matrimonium, vel ingredendum Religionem, effectu sequito Menoch. ex multis conf. 723. n. 9. cum seqq. Jutri-gliol. sing. 87. n. 13. lib. 3. Sürd. de alimen. quæst. 48. n. 21. Molin. dict. disp. 281. n. 12. 13. Gam. decis. 163. nu. 3. Clar. nu. 4. Fontanel. de pacif. nupt. claus. 4. gloss. 28. n. 4. Hermof. n. 14. qui alias limitationes tradit per totam glossam ad dict. l. 10. Tusch. supr. nu. 29. Nec si ex revocatione tertius patiatur detrimentum; Menoch. d. conf. 723. nu. 21.

AD CAPUT XII.

De temporis computationes.

SUMMARIUM.

- 1 De ratione temporis qui scriserunt.
- 2 Quomodo Graci, Arabes, aliaeque Nationes annos computabant, remissive.
- 3 De Olympiadum initio, & computatione.
- 4 Hebrei à quo tempore suos annos numerabant.
- 5 Diluvium quo tempore evenit.
- 6 Roma quando fuit condita.
- 7 Consules quo anno primi creati sunt.
- 8 Quot diebus annus constat, & de ejus differentia.
- 9 Quo tempore Christus natus est.

- 10 A quo elim annus apud Hispanos incipiebat.
 11 Hodie omnes eodem modo annos Christi computant.
 12 Anni Christi numerantur ab anno trigesimo Erae Caesaris.
 13 De verbo Era.
 14 Era Christi quando in Hispania recepta est.
 15 De computatione anni quoad fructum divisionem, remissive.
 16 Indictione, unde dicta. & quod annis constet.
 17 Quando cepit usus indictionum, ad temporis computationem.
 18 Triplex indictionum usus.
 19 Quae desiderantur in instrumenti confessione regulariter ut valeat, remissive.

DE Chronologia, sive ratione temporum, tractantur Genebrand in chronographia, Jacob Gualteri in tabula chronographia, Parlador, rer. quotidiana, l. 2. c. 20. à n. 1. Philipp Bergomus, in supplemento chronic. l. n. 8. Cevall. in pref. 2. tom. 4. n. 21. Vener. in encyclo tempore Barbos. in collectan. ad c. inter dilectos, n. 28. de fid. instrument. Petav. Mexia in Sylla, part. 3. c. 2. Marian. in chronic. Hispan. l. 3. c. 24. Gregor. Lop. in proem. Partitar. gloss. 23. cum sequentib. Dionysii Petavius, in rationario tempore. Onufrius in fastis, Caesar Rhodiginus lib. 10. c. 2. de Era, Ant. Gom. in chronic. canon. & fasts.

Docet, quomodo Graeci, Arabes, Turcae, Judaei, & Aegyptii suos annos computabant, & a quo anni nostri tempore incipiebant, Petavius, lib. 1. c. 5. 6.

Ad Num. 1.

Græcorum Olympiades, secundum computationem Petavii (quem sumus sequuturi, quoniam sedulus temporum ratione obseruat) initium habuerunt anno ab Orbe condito 3208. tempore aeterno sub ipsius solstitium singulæ quadriennium continebant, & unusquisque annus constabat eisdem ferè diebus, ac nostris; dictæ sunt ab Olympicis ludis, quos celeberrimè peragi: instituit Hercules in Jovis honore juxta Olympiam urbem in Peloponensi regione, & a loco, ubi celebrabantur, nomen acceperunt; ac quoniam quinto quoque anno ineunte reperabantur, tempus illud, quod inter utraque ludorum celebratatem labebatur, Olympias fuit vocatum; & a quo huius inventi aut instaurati sunt, ceperunt Græci temporum rationem computare, Petavi. d. l. c. cap. 10. & lib. 3. c. 7. & de doctrin. tempor. l. 9. c. 37. consequent, Gualter. Quarto secul. pag. 277. ubi docet, eam computandi confuetudinem a Constantino Magno sublatam fuisse anno Christi 312, quo indictionem suppunctionem introduxit.

Hæbraei tempora computabant à diluvio universalis, Gregor. Lop. supr. gloss. 14. Joan. de Platea in rubric. C. de indict. l. 10. Quod accidit post Mundum creationem anno 1656. mense secundo, die decimo septimo, quo primum pluere coepit, nec cessatum est usque ad totius Orbis inundationem, Genes. c. 7. Petavi. in ration. lib. 2. c. 2. vers. Ultim. Greg. Lop. dict. gloss. 23. Ant. Conti. in chronic. Qui quidem dies responderet vigesimo-quinto nostri Novembris, inundatio que duravit usque ad diem quintum, Decembri anni sequentis, quo Noë cum suis prodit ex Arca, Petavi. ubi proxime.

Urbs Roma fuit condita mundi 3231. & tertio sextæ Olympiadis, hoc est, vigesimo tercio anno post Olympiadum initium, die vigesima prima Aprilis, qua primus lapis ad ædificandam eam iactus est. Confites vero creati sunt anno ducentesimo quinto ab Urbe condita: Petavi. in rationar. l. 4.

c. 5. in princip. à fine Ant. Cont. in fastis Tuno anno discrepat, ubi assert anno 244. fuisse creatos primos Consules. Luc. Jun. Brut. & Luc. Tarquinii. Collatin, Lucretiae maritum.

Annum, quo utimur, duodecim mensum constantem 365. diebus & sex horis Julius Caesar invenit anno ab Urbe condita 709. & ab eo Julianus nuncupatur ad differentiam anni tropici, in quo cursus Solis exactè obseruantur, & lunaris quibus non omnino adæquatur, sed aliquantulum excedit. Petavi. d. l. 1. 2. & lib. 5. c. 18. vers. Anno itaque.

Aliis opinionibus omisssis, Christus Dominus natus est anno 3984. à creatione Orbis ab Olympia-dum inventione 777. ab Urbe condita 754. a tempore Julii Caesaris 46. Petavi. in ration. l. 2. c. 10. in fine, & lib. 6. c. 1. Consulib. C. Cas. Octavian. Aug. & Marc. Plant. Silvano; Ant. Cont. sup.

Apud Hispanos post reliquit Caesaris Eram, annus 10 inchoabatur à die ipso Dominicæ Nativitatis, quæ ut relinqueretur, constitutum esse à Rego Joanne Iano. n. Chrifi 1383. Molin. de primogen. lib. 3. c. 11. n. 18. Vener. Jup. in princip. Greg. Lop. in lib. 5. 4. gloss. 3. tit. 18. p. 3. Parl. rer. quotidiana, dict. c. 20. n. 3. cum seqq. Escob. ratiocin. in lib. 2. comput. 21. Sed jam annus incipit à Kalendis Januariis, ut etiam quondam obserbatur ante dictam constitutionem Regis Joannis; cum tempora juxta Eram Caesaris computabantur ab Hispanis, nam anni Juliani prima die Januarii inchoantur, Petavi. d. lib. 5. c. 18. in fine.

Ad Num. 2.

Hoc dubium hodie cessat, siquidem annos Christi omnes eodem modo computamus, atque ita à Kalendis Januarii anni currentis usque ad ultimum diem Decembris inclusivè nullus negat, esse annum Christi 1658. Petavi. d. lib. 1. c. 4. vers. in Era Christiana.

Ad Num. 3.

Inter omnes convenit, annos Christi coepisse numerari post trigesimum octavum Erae Caesaris, ut testantur, quos laudavimus nuper n. 10. Ideo autem Hispani ab eo tempore Eram Caesaris receperunt, & non antea, quoniam tunc à Senatu sunt confirmata facta ab Augusto, maximè Imperii divisione cum Antonio conventa, Petavi. dict. c. 18. in fine.

De verbo, Era, varia dixerunt Parlador. Escob. Pet. Mexia. Greg. Lop. ubi sub. Hieronym. in commentar. de las Republicas p. 2. lib. 9. c. 6. Sed illud magis placet, quod D. Covarr. in presenti tradit ultimo, & sequitur, ac explicat apertius Marian. d. c. 24. nempe Era à Latinis usurpati pro pecunia, temporis, aut alterius cuiusque rei computatione, aut numero, à quibus Hispani verbum illud acceperrunt ad rationem temporum demonstrandum; atque ita idem est dicere, est dicere, anno millesimo Erae Caesaris ac, hic est annus millesimus secundum computationem, quæ habuit initium à tempore Caesaris; sic in proemio Partitarum, col. 4. Rex Alfonsus loquitur, ibi: *Que començo, quando andava la Era de Adan en 5021. annos Hebraicos.* Hoc est, Quando conforme à la quenta del tiempo de Adan, era el anno de 5021. segun les Hebreos. Ubi ipsa Mariana advertit; verbum, Era, sine diptongo scribendum, quia non ab ere originem ducit.

Meminimus supra hujus constitutionis Regis Joannis Primi, de qua omnes Hispani DD. allegati, & Mariana l. 18. c. 6. Sed antea Aragoniae regnum Eram Christi admisit anno 1358. iussu Regis Petri quarti, qui Ceremoniosus cognominabatur, Marian. l. 17. c. 2. Tandem Portugallie Rex Joannes Primus

AD CAPUT XIII.

De Oratione indefinita, & utrum equipollat universali.

SUMMARIUM.

- 1 Referuntur qui de materia differunt.
- 2 De divisione propositionum, remissive.
- 3 Traditur doctrina Bartoli in l. si ita ff. de aur. & argent. legat.
- 4 Eadem doctrina exponitur.
- 5 Dispositio testatoris inspicitur secundum mortis tempus.
- 6 Differentia inter genus, & speciem logicam & tem. galem.
- 7 Alius est universale ratione rei, & aliud quoddam verba.
- 8 Universale aliud juris, & aliud facti.
- 9 Jus patronatus quod habetur in Ecclesia, triplex.
- 10 Vendit non potest absque simonia labe.
- 11 Pœna statuta in vendentes jus patronatus.
- 12 Jus patronatus cum universitate transit inemptorem.
- 13 Premit venditæ universitat propter jus patronatus augere non licet.
- 14 Vendita hereditate, vel alia universitate bonorum, singula sub ea contenta vendita non censetur.
- 15 In venditione universitatis exprimi non potest, quod jus patronatus venditur sub ipsa contentum.
- 16 Si jus patronatus cum universitate translatum evincatur, emptor ad premit ipsius non agit.
- 17 Jus patronatus non transit in creditorem cum re pignori data; cujus annexum est.
- 18 Vendito fundo, in quo sita est Ecclesia, cuius jus patronatus ad venditorem pertinet, an transeat in emporem fundi?
- 19 Explicatur doctrina proxime tradita.
- 20 Utrum in venditione omnium bonorum veniat jus patronatus?
- 21 Patrimonio vendito non transit jus patronatus in emporem aliquando.
- 22 Indefinita propositio non equolet universali ex vi proprie significationis.
- 23 Equolet, quando appetit de mente proferentis.
- 24 Verbajuxta intentionem loquentis sunt exaudienda necessariò.
- 25 Endatur l. 2. ff. de liber. & posthum.
- 26 Ambiguitas vitiat dispositionem.
- 27 Indefinita, ubi aque convenit omnibus sub universalis comprehensis, cedit pro universali.
- 28 Exhæredatio non est interpretatione juvanda.
- 29 Filius sub potestate non potest à pare nisi nominatim exheres fieri.
- 30 Quomodo nominatim aliquid fieri dicatur.
- 31 Interpretatur l. si servitus 22. ff. de servitut. urbanior. predior.
- 32 Consensus non extenditur ad incognitum.
- 33 Ubi non est eadem ratio omnium; que sub universalis continentur, indefinita pro universali non accipitur.
- 34 Conciliatur dict. l. si servitus, cum dict. l. 2.
- 35 Indefinita quando pro universali, vel particulari, à Logico accipiatur.
- 36 Indefinita negativa in jure pro universali habetur.
- 37 Indefinita in lege posita quando pro universali cedit.
- 38 Quid in Statutis.